

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου Σιναΐτου ὁσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†605).
Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων ἱερομάρτυρος, Κυρίλλου
διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364), Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου
μαρτύρων (†330).

ᾠχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν ἦ.

(ΤΜΕ Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ταις των δα κρυ ων σϛ ρο αις της ε ρη μου
το α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θϛ στε ναγ μοις εις ε κα τον τϛ πο νϛ ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον
θα να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξα σως Θε ος μη
πα ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την

φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον προ σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλὴν Γα ρ

A νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν
 των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α
 παν σα σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε
 λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε
 στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
 σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

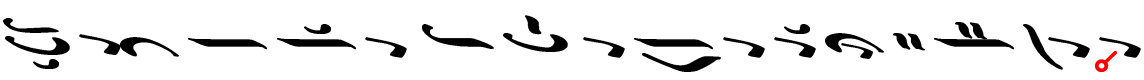
A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
 ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ

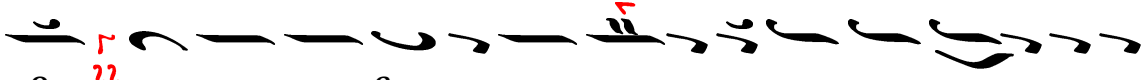
υ ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
ματος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αντας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη
φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον
τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο
ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι

 α του το βο ω ω μεν αυ τη ²² πρε σβευ ε τω σω Υι

 ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α

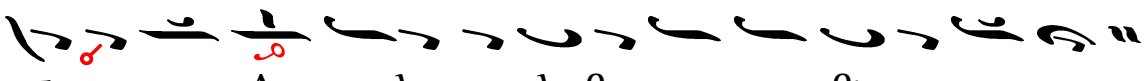
 σθαι ²² τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον

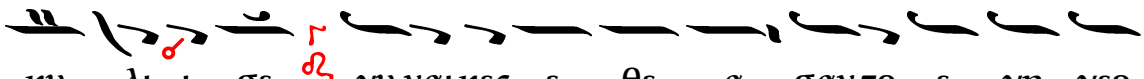
 το ο κο ον σου ²²

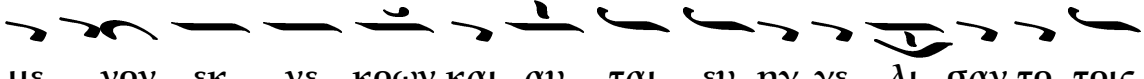
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα ρ

A

 ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι

 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε

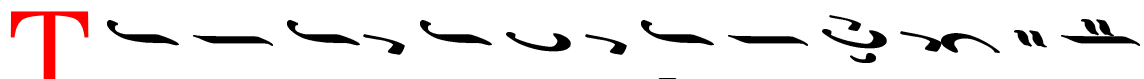
 κυ λι ι σε ²² γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ

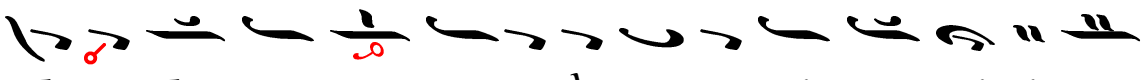
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

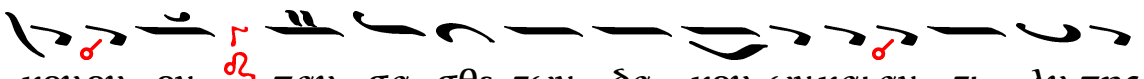
 μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ²² ο τι α νε στης η

 ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του

 θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ²²
 Δόξα

T

 α μν ρα της τα φησ αι Γυ ναι κες κο ο μι

 σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η

 κου ου ον ²² παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης

χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο
κη σας σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' 22} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῶς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν' ρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{ν' ρ} Α λλη λῶ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{ν' ρ} Α λλη

λῶ ῶ ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν' ρ} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Tων α γγε λων ο δη η η μος^{v' 22} κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε^{v' 22} ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα^{u q} τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ^{v' 22} την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα^{v' 22} και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα^{u q} και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι^{v' 22} ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^{u q} ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v' 22} προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^{u q} ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προς το μνη η μα α σ⁹ θρη νο λο γ⁹ ς ς ς ς σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε²² θρη ν⁹ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θ⁹ ς ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σ⁹ Σω

ω ω ω τε⁹ ρ ε νη χ⁹ ν το αγ γε ε ε λ⁹ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ν⁹ ς²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ⁹ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ

γι ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u₉

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δα μ α

μαρ τι ι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^u₉

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ θ ι α ^v₂₂ Α

λλη λϝ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι α ^{v'}_z A
 λλη λϝ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ
 ο ο ο ο ος ^u_q

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πᾶσι Νη ς

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
^ρ
 ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
 σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^v_z

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
 πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ενας αυ των το μη βα σα νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ

το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει

ει και κο λα σει

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν ρ

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ

χει το θει ον ^ν ρ

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νον μοι το

ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α

πο των εν θεν δε ^ν ρ

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε

ρα των βε βι ω με νων ^ν ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ν ρ και νυν και α ει και εις τους αι ^ν ρ ω νας των αι

ω νων α μην ^ν ρ

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να

ας τρι σα γι α ο Πα τηρα α ναρχος εξ ου ε
φυ ο Γι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γοσ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ο ντι ζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τσ το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Γι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

χ

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ν α
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
 α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

A πο σρεψον το προσωπον σου απο των α
μαρτιων μου και πασας τας ανομινας μου εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Mη απορριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικω στηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηρι ι ας μα γα λ ι α σε ται η γλωσσα μα την
δι και ο συ νη σθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη 2

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σσ ε ε λε ε ε ε ει

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μην

Τ^{Νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτι ρμων σϞ
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α α μϞ
Τ α πλη η η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
 μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαικὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσµα τῷ Θεῷ ἀναµέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωµεν! ἐκ µὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐµπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύµβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Δεδοξασµένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαµείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίροµεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡµῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡµῶν, δόξα σοι.

Ὡμοιώτην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήµασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡµῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐµέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόµενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν µε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡµῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐµέ, τὸν µαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς µάστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισµῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν µε, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ ἀύλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθη σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωφιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρῶν σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἄγνη τάραχον Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Ἰῖόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ

ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀεννάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

ᾠχος π' ἄ — Κε ρ

Τον αχραντον σταυρον σῶσῶ τηρημων ὡς ο
πλονσωτηριασκατεχοντες εν αυτω σοι βο
ωωωμεν σωσον ημας ο παθων εκσι
ως υπερημων ο παντων θεος ως πολυ
εελεος

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμπας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὧ Ἰωάννη, κλιμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας
Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν
κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης
σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν
ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μάρκου
Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχ. Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ἐπνῶσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυΐδ, ἐρῶράγη.

Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρός παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι ἢ δ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου,
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεύσεως ἐκπίνει πίσεως σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερτηθέντες ἄνδρες ἐννέα,
Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διαδόχου,
Ἐπισκόπου Φωτικῆς, πόλεως Παλαιᾶς Ἡπείρου. (†485)

Στίχ. Βίῳ ἱερῷ Διάδοχε ἐμπρέφας
Ἡμᾶς ἰθύνεις πρὸς κτήσιν τῶν ἀρίστων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Ἀναχωρητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Οὐ σοὶ ἐντρέπεται ἦτορ, Ἰωάννη,
αἷς ὀπτασίαις Βελίᾳ παγιδεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου,
Ἡγουμένου Σινᾶ. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Τῷ Θεῷ συγγινόμενος ἡσυχία
ὁ Ἡσύχιος ποιμνην Σινᾶ ἰθύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Ἀββᾶ
τῆς Μονῆς τοῦ Λουξεύγ (Luxeuil). (†626)

Στίχ. Εὐσταθῶς Εὐστάθιος ἡγουμενεύσας,

Εὐσταθῶς ἐχώρησε πρὸς Βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, τοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις Πσκῶφ διαλάμφαντος Ῥώσου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἰωνᾶ καὶ τῆς Ὁσίας Βάσσης, συζύγου γενομένης τοῦ Ὁσίου Μάρκου. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Μᾶρκος, Ἰωνᾶς καὶ Βάσσα σύντρεις ἅμα,

Τῇ Τριάδι πάρεσιν ἡμῶν εὐχέται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥοστώβ τῆς Ῥωσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1454)

Στίχ. Διτῶς ἐκκαλύπτει Χριστοῦ παρουσίαν,

Ἐφραίμ ἱεράρχης, μονῶν δὲ προστάτης.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμη ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,

Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,

Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γ8ς Θε ο το ο

κε η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α ζον θει αν β λην της
εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σα τσ υ ψι
στσ ο ο προ φητης Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πω με νος νυν δε ε νερ γω με ε
 νος την οι κβ με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λω σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα

ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τας αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ ε πι τω
 Θε ω τω ω σω τη ρι μᾶ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ορωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δε λησ αυ τᾶ ι δε γαρ α πο τᾶ νυν μα
 κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

Χ
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

Ββ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Χ** **Ββ**
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

Ββ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

Ββ
α καρ δι ας αυ των

Ββ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

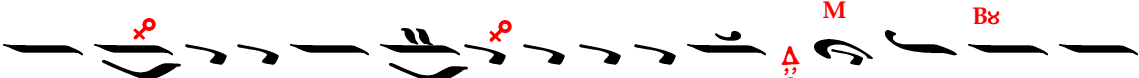

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

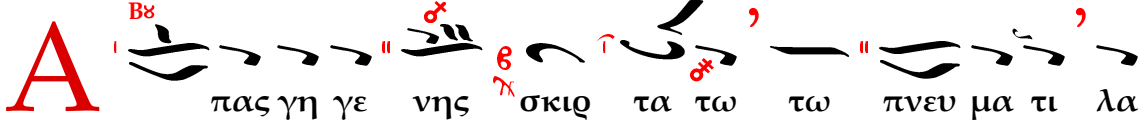
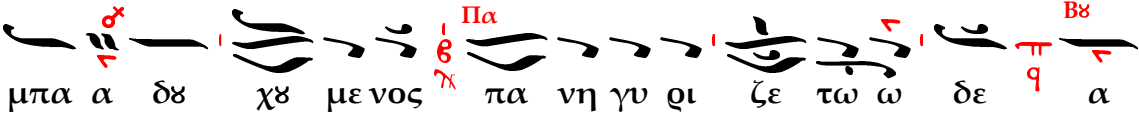
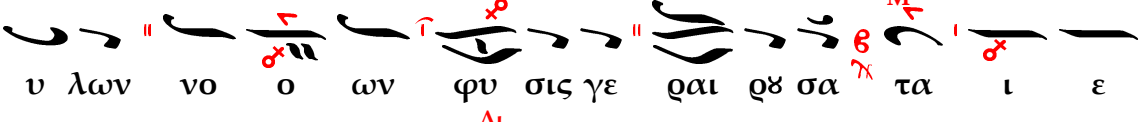
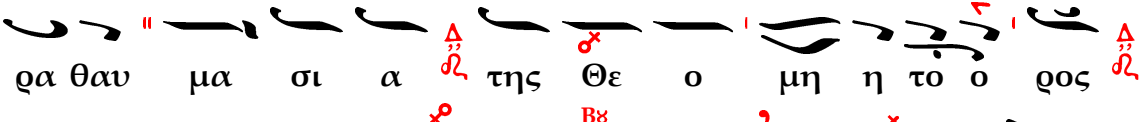
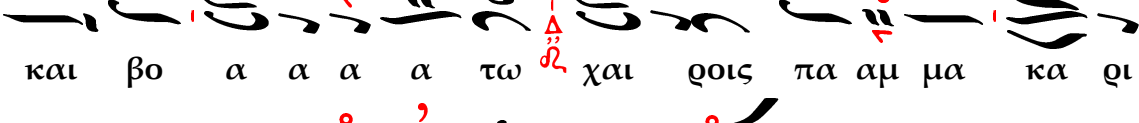
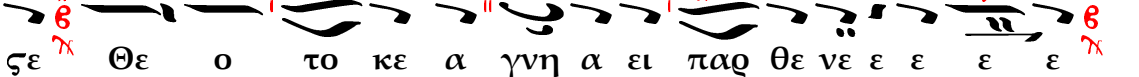
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

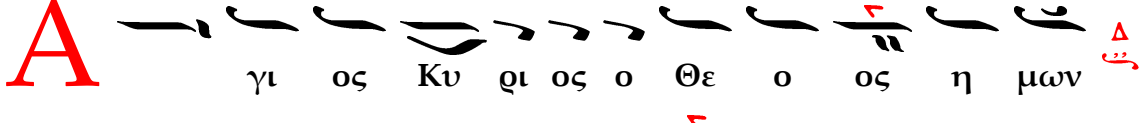
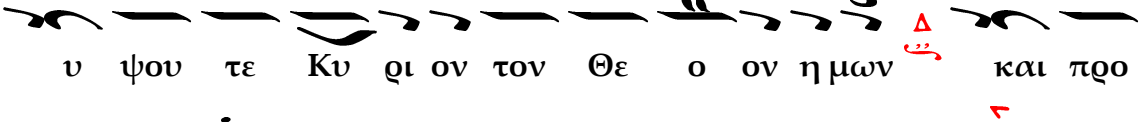
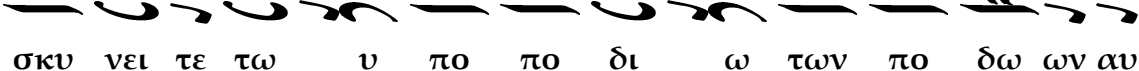

 Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δα χ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε

 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

 Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίζ)

 Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϷ ^Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ^Ϸ

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Δ υ ο Α γγε ε λϷς βλε ε ψα σα ^Δ εν δοθεν

τϷ Ϸ μνημει ει Ϸ ^Ϸ Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το ^Δ και Χρι στον α α γνο Ϸ Ϸ σα ^Ϸ ως κη πϷ ρον

ε ε πη ρω ω τα ^Δ Κυ ρι ε πϷ Ϸ το σω ω μα ^Ϸ

τϷ Ι η σϷ Ϸ μϷ τε ε θεικας ^Δ κλησει δε τϷ Ϸ

τον γνϷ Ϸ σα ει ναι αυ το ο ον ^Δ τον Σω τη

ρα η κϷ σε μη η μϷ α α πτϷ ^Ϸ προς τον Πα

τε ρα α α πει μι ^Δ ει πε τοις α α δελ φοι οις

μϷ ^Ϸ

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ^Δ Δι-θ

Τ Ϸ κο σμϷ τη ην ευ πα α θει αν ^Δ ως μο

χθη ρα αν ε ξε ε κλι νας ^Ϸ και α τρο φι α α την

σα α αρ κα μα ρα νας α α νε και αι νι σας
 ψυ χης τον το ο νον Ο ο σι ε και δο ξαν
 κα α τε πλ ς τη σας ς ρα νι ον α οι οι δι
 με δι ο μη παυ ση η προε σβε ευ ων υ περ
 η μων Ι ι ω α αν νη

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ υ ρι ως Θε ε ο το ο κον σε ο
 μο λο γ ς ς μεν Δε εσποι να οι δι α σ ς σε
 ε σω σμε ε ε νοι και γαρ Θε ο ον ε κυ υ
 η σας α πορ ρη τω ω στον λυ υ σαν τα δι
 α Σταυ ρ ς τον θα α να τον προς ε αυ το
 ον δ'ελ κυ υ σαν τα Ο σι ων δη μ ς μεθ
 ω ων σε α νευ φη μ ς με εν Παρ θε ε
 νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει
τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε
α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
του ου σοι πρεπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει
φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
θε ρωσας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως
οι κτισμων και φι λα ανθρωω πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τῶ

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νησ αυ τῶ

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα

φην σου και την ε ε γε ερ σιν

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰ νει τε αυ τον εν ψαλ

 τη ρι ω και κι θα ρα

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

 σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

 γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

 ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η θε ος ων και τη

 οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου

Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ρ

Χ Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

 νει τε αυ τον εν χο ρ δαις και αι ορ γα νω

Π ^{Πα} α τε ρ ^{Νη} Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

 λη θως τσ θε εν τω λα ρυ γγι τας υ ψω σε ις ε

 φε ρεις με λε των πρα κτι κω τα τα θε ο πνευ

 στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

 γα ζε σαν χα α ριν ε πλσ τι σας γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βε λευ μα τα
κα τα στρε ψα α με νος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μδ
πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π α τε ρ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τδ Θε ο εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε

φε ρε ς με λε των πρα κτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζα σαν χα α ριν ε πλδ τι σας γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βε λευ μα τα

κα τα στρε ψα α με νος

Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο βε με νος τον Κυ

ρι ον εν ται ς εν το λαι ς αυ τδ θε λη η σει σφο

δρα

Π α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεταιιστων δα κρου ων
 ρο αις την ψυ χην καθαι ρο μενος και παν νυχους
 στασε σι τον Θε ον ι λα σκο με νος α νε πτε
 ρω ω θης προς την α γα πη σιν την τσ τσ μα α
 καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα ξι ως νυν
 α πο λυ εις α λη κτα χαρ μο νι κως με τα των
 συν αθλων σθ θε ο φρον Ο ο σι ε

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ο θα να
 τος τσ Ο σι ο αυ τσ

Π α τερ Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας
 τον νυν προς Θε ον δι α πι στεως κο σμι κης συ γχυ
 σε ως ε βδε λυ ξω το α στα τον και τον σταυ
 ρον σθ α να λα βο με νος τω Παν τε πο ο
 πτη κα τη κο λθ θη σας σω ω μα δυ ση νι ον
 α γω γαις α σκη σε ως τω λο γι σμω σθε νει δσ λω σα

μενος τῷ θεῷ Πνευματός

Ἦχος Παφ

οὐκ ἔστιν ἄλλο ἅγιον Πνεύμα

μα ἡμῶν

καὶ ἡμῶν ἡμεῖς ἐν τῷ μυστικῷ

ἀμπελώνῳ νικητῶν μετα

νοιασθέντων ποιεῖται

νοὺς οὐκ ἐβρωμαστικαί πομασ

κοοπιωωντες ἀλλ' ἐν προσ

χαίς καινήσταις τὰς ἀρετάς

ἀκατορθῶντες τῶν ἀρεσκόμε

νος ὁ Κυριος τῷ ἐργῶδη νααρι

ον παρεεχει διψυχασλυτῶ

σταίχρεσσάαμαρτιλιάς

ὁ μόνος πολυεεεελεεεεος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νεδία γαρ τε εκ σ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
δαμ ανακεκληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται οθανατος τε
θαναατωται και ημεις εζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας δοο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πδ' Νη ς

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ
ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη η ηνη εν αν
θρωποις ευδοκια

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^ν

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου ^ν

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^ν

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην ^ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξο με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο οςμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν. ᾠ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

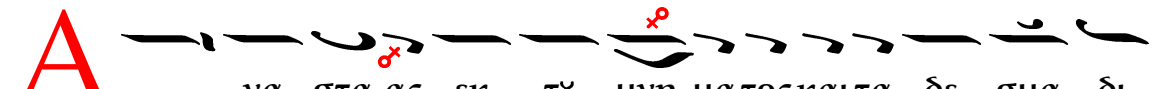

 α θ α α α α ν α α α α τ ο ς ε λ ε ε ε ε

 ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α α α α ς

Ἦχος πλ' Νη ρ

A

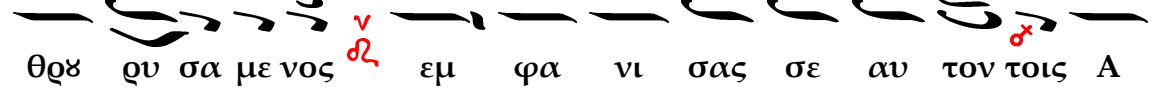
 ν α στα α ς εκ τ ε μ ν η μα τ ο ς και τα δε σ μα δι

 α ρ ρ η ξ α ς τ ε α δ ε ε λ υ σ α ς τ ο κα τα κ ρ ι μα τ ε

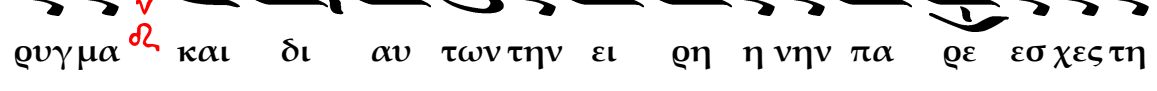
 θ α ν α τ ε Κυ ρ ι ε παν τ α ς εκ τ ω ν πα γ ι ι δ ω ν τ ε ε χ

 θ ρ ο υ σα με ν ο ς ε μ φα ν ι σ α ς σε αυ τ ο ν τ ο ι ς Α

 πο στο λ ο ι ς σ ε ξ α πε σ τ ρ ι λ α ς αυ τ ε ς ε πι ι τ ο κ η

 ρ υ γ μα και δι αυ τ ω ν τ η ν ει ρ η η ν η ν πα ρ ε ε σ χ ε ς τ η

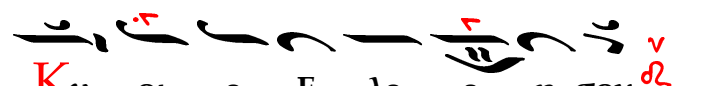
 ο ι κ ε με ν η μ ο ν ε πο λ υ ε λ ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

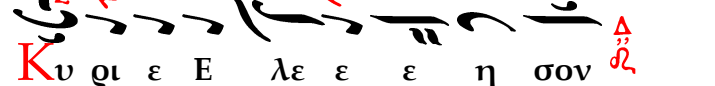
Kυ ρ ι ε Ε λ ε ε η σ ο ν

Kυ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν

Kυ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν

Kυ ρ ι ε Ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και
τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλβ' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
 κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
 θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ η
 μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι
 τὸ τέλος: Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
 μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε
 Θε ο υ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ νε κ ρ ω ω ω ω
 ω ν

ὁ β΄ χορός:

ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ θ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος πδ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ὁσίου.

Tαις των δα κρυ ων σκ ρο αις της ε ρη μου
το α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
 (Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ. δ' Νη

Τῆς ὑπερμααχώρας τα νικη
 τῆς ἰαώσλυθρῆς τῆς ἰσάτων δει
 νων ευχαριστῆς ἰαάνα γραφῶσιν
 ἡ πολις σὺ θεοτοκεῖς ἀλλῶς ἐεχθ
 σα ἀτοκρῶσιν ἀπροσμάχητον ἐκπα
 ντων μεκινδυνων ἐελευθερωσον ἰνα
 κρῶσιν σοὶ χαίρει Νυμφη Ἄνυμφευ
 τε εεεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὝΜΝΟΣ

Ἦχος πλ. δ' Δι-θ

Αγιος ὁ ὁ θεο ὁ ὁ
 ἀγιος ὁ ὁ ἰσχυρο ὁ ὁ
 ἀγιος ἀθάνατος ἐλεεησο
 ὁ ἡμας

Τὸ τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν). (Ἐβρ. Γ' 13-20).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ρ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
ἐν τῷ Ἰσραὴλ

μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

ἡμῶν

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
καὶ τὸ κατοικη

τηριὸν αὐτῶν ἐν Σιών

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ

η μωω ω ων
η μωω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. Γ' 13-20).

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

Α λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

Α λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι Α λλη λϑ ϑ ι ι α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι Α λλη λϑ ϑ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Μαρκ. θ' 17-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχμισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ

δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπέτιμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πδ' Νη

^{Νη} ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρου
^{Κε} ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου
 βι ι η ι ι ι ι μ ^{Νη} μν στι κω ως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λιε ε ε ε ες ^{Νη}

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ^ν _{δλ}

T^{Nη} αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις ^{Δι} α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω ω

^{Nη} ως ^ν _{δλ} δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι

ιν ^ν _{δλ} αλ λη λου ου ι α α α ^ν _{δλ} α α α

α α α α α α α α α α α ^ν _{δλ}

^ν _{δλ} Ηχος ^ν _{δλ} Nη

K υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _{δλ}

K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε _{δλ}

K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δι} _{δλ}

K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δι} _{δλ}

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε _{δλ}

K υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^ε _{δλ}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^{Δι} _{δλ}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ _{δλ}

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^θ _λ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν _{δλ}

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν _{δλ}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^λ _{δλ} Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν _{δλ} Κυ ρι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν _{δλ} και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ ^ν _{δλ}

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν _{δλ}

Κυ ρι ο ος ϑε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ^ν _{δλ} και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ

ϑ και αι αι αι ρυ υ υ ϑη η η ης μϑ ^ν _{δλ}

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος ἀρχαῖον, συντηηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ

A Δι
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η
η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η
η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
Νη
ροι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι
 οι ε ε ε λε ευ χα α α α ηα α α α α ρι
 ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι λαι αι
 αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α α σου ου ου
 ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ἑπτάφωνος

Ε^{Νη} πι ι σοι οι χαι αι αι ρει Κε χα ρι τω ω
με ε ε ε νη η η πα α α σα η η η
κτι ι ι ι σις^{Δι} Α γγε ε ε λων το ο συ υ
στη η η η μα^{Νη} και αν θρω ω ω πων το γε ε ε ε
νος^{Δι} η γι α α σμε ε ε ε νε να α ε^{Νη}
και πα ρα σει ει σε ε ε ε λο γι ι κε ε^{Νη}
παρ θε νι ι κο ον καυ χη η η μα^{Νη} εξ ης
Θε ε ο ο ος ε σαρκω ω ω θη^{Δι} και παι δι
ο ον γε γο ο ο νε ε εν^{Νη} ο ο προ αι αι
ω ω ω ω ω ω ω νων υ υ πα α αρ
χων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων^{Νη} την γαρ
ση ην μη η η τρα α α αν θρο ο ο ο
νον ε ε ποι οι η η η η σε^{Νη} και την σην
γα α στε ε ε ε ρα α α α^{Νη} πλα τυ υ

τε ε ε ε ε ε ρα α α αν ου ου ρα α
 νω ω ω ω ω ω ω ων α πει ειρ γα α α α α α
 σα Α α πειρ γα α σα α α το ε πι
 σοι οι χαι αι αι ρει ει ει ει Κε ε χα
 ρι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η η η
 πα α α α α α α σα η η κτι ι ι σις
 Δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ἐτονίσθη τῇ ε΄ Ἰανουαρίου , βθ΄ , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πδ΄ Γα ρ

Επι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι
 τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι
 ι σις α γγε ε λων το ο ο συ υ στη η
 μα και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε
 νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε
 ε ε ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε

λο γι ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι
 κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ο ο
 ος ε σα α αρ κω ω ω ω θη και παι
 δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ
 αι αι ω ω ω ω ω νων υ πα αρ χων Θε
 ο ο ο ο ος η η η η μων
 την γαρ ση ην μη η η η τραν
 έτερα θεσις την γαρ ση ην μη η η η τραν
 εις χρ. θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε
 ρα α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν
 ου ρα α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α
 α α α σα α α α το ε πι σοι χαι αι αι
 ρει ει ει ει Κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε
 νη πα α σα α η η η κτι ι ι ι σι ι
 ις δο ο ο ο ξα α α δο ξα α α σοι οι οι

αν θρο ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο ο
 ον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι η η ε ποι οι η σε ε ε ε ε ε και
 τη η η η η η ην ση η η ην γα στε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε γα στε ε ε ε ρα α πλα α α
 α α α πλα τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α α α αν ου ου ου ρα α α
 ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν α
 γα α α α πει ει ει ει ρ γα α α α α α α
 σα α α α α α γα Απει ρα α σα το ε πι
 σοι οι χαι αι αι αι αι γαι αι αι αι αι ρει
 Κε χα α ρι τω με ε ε ε ε νη η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η χη η η η η η η η η η η η η η
 η η λε ε ε η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η πα α α α

σα α α α α η κτι ι σι ι ι ι ι ι ι

ις Δο ο ο ο Δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α α α α α Δο ο ξα α σοι οι οι οι

Ἐτονίσθη λ' Ἰανουαρίου , βια' , ἐξηγήθη Καθαρᾶ Δευτέρα κζ' Φεβρουαρίου , βια' , ἀντεγράφη ἐνταῦθα μετὰ τινων μικρῶν ἀλλαγῶν κδ' Μαρτίου , βιβ' .

I.A.

Κοινωνικόν, Δανιὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πδ' Nη ς

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι

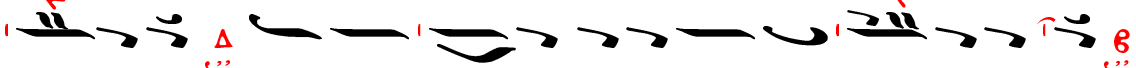

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

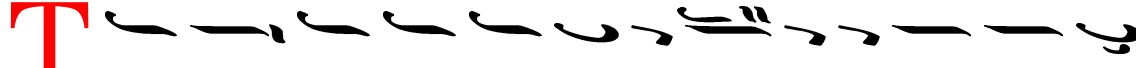

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε λει ε ε ε ε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Eι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Tο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος